

पञ्चापादयोः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

दृष्ट्वा तु पतितं पञ्चाधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धनं जयममित्रघ्नं रुदं तं भरतर्षभ ॥ १३ ॥ उत्थाप्य भ्रातरं राजा धर्मराजो धनं जयं ॥ समाश्लिष्य च सस्नेहं प्ररुदमहीप
तिः ॥ १४ ॥ रुदित्वा सुचिरं कालं भ्रातरौ सुमहाद्युतौ ॥ कृतशौचौ महाराजप्रीतिमंतौ बभूवतुः ॥ १५ ॥ तत आश्लिष्य तं प्रेम्णामूर्ध्नि चाघ्राय पांडवः ॥ प्रीत्या पर
मया युक्तो विस्मयं श्रुतः पुनः पुनः ॥ अब्रवीत्तं महेश्वासं धर्मराजो धनं जयं ॥ १६ ॥ कर्णेन मे महाबाहो सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ कवचं च ध्वजं चैव धनुः शक्तिर्हयाः शराः
॥ १७ ॥ शरैः कृत्तामहेष्वासयतमानस्य संयुगे ॥ सो हं ज्ञात्वा रणे तस्य कर्म दृष्ट्वा च फाल्गुन ॥ १८ ॥ व्यवसीदामि दुःखेन न च मे जीवितं प्रियं ॥ न चेदद्य हितं वीरं
निहनिष्यसि संयुगे ॥ १९ ॥ प्राणानेव परित्यक्ष्ये जीवितार्थो हिको मम ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच विजयो भरतर्षभ ॥ २० ॥ सत्येन तेशेपे राजन् प्रसादेन तथैव च ॥ भी
मेन च नरश्रेष्ठ यमाभ्यां च महीपते ॥ २१ ॥ यथाद्य समरे कर्णेन निष्यामि हतोऽपि वा ॥ महीतले पतिष्यामि सत्येनायुधमालभे ॥ २२ ॥ एवमाभाष्य राजानमब्रवी
न्माधवं वचः ॥ अद्य कर्णरणे कृष्णसूदयिष्ये न संशयः ॥ २३ ॥ तव बुद्ध्या हि भद्रं ते वधस्तस्य दुरात्मनः ॥ एवमुक्तो ब्रवीत्पार्थ केशवो राजसत्तम ॥ २४ ॥ शक्तोऽसि
भरतश्रेष्ठ हंतुं कर्णं महाबलं ॥ एष चापि हि मे कामो नित्यमेव महारथ ॥ २५ ॥ कथं भवान्न रणे कर्णेन निहत्यादितिसत्तम ॥ भूयश्चोवाच मतिमान् माधवो धर्मनंदन ॥
॥ २६ ॥ युधिष्ठिरे मंवीभत्सुं त्वं सांत्वयितुमर्हसि ॥ अनुज्ञातुं च कर्णस्य वधायाद्य दुरात्मनः ॥ २७ ॥ श्रुत्वा त्वहमयं चैव त्वां कर्णशरपीडितं ॥ प्रवृत्तिं ज्ञातुमायाता
विहावां पांडुनंदन ॥ २८ ॥ दिष्ट्या सिराजन्न हतो दिष्ट्यानग्रहणं गतः ॥ परिसांत्वय वीभत्सुं जयमाशाधिचानघ ॥ २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच एत्येहि पार्थ वीभ
त्सो मां परिष्वज पांडव ॥ वक्तव्यमुक्तोऽस्मि हितं त्वया क्षांतं च तन्मया ॥ ३० ॥ अहं त्वामनुजानां मिजहि कर्णं धनं जयं ॥ मन्युं च मारुताः पार्थ यन्मयोक्तोऽसि दा
रुणं ॥ ३१ ॥ संजय उवाच ततो धनं जयो राजन् शिरसा प्रणतस्तदा ॥ पादौ जग्राह पाणिभ्यां भ्रातुर्ज्येष्ठस्य मारिष ॥ ३२ ॥ तमुत्थाप्य ततो राजा परिष्वज्य च पी
डितं ॥ मूर्ध्न्युपाघ्राय चैवैनमिदं पुनरुवाच ह ॥ ३३ ॥ धनं जयमहाबाहो मानितोऽस्मि दृढं त्वया ॥ माहात्म्यं विजयं चैवं भूयः प्राप्नुहि शाश्वतं ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच
अद्य तं पापकर्माणं सानुबध्दं रणे शरैः ॥ नयाम्यंतं समासाद्य राधेयं बलगर्वितं ॥ ३५ ॥ येन त्वं पीडितो वाणैर्दृढमायम्य कार्मुकं ॥ तस्याद्य कर्मणः कर्णः फलमाप्स्यति
दारुणं ॥ ३६ ॥ अद्य त्वामनुपश्यामि कर्णे हत्वा महीपते ॥ सभाजयितुमाक्रंदादितिसत्यं ब्रवीमि ते ॥ ३७ ॥